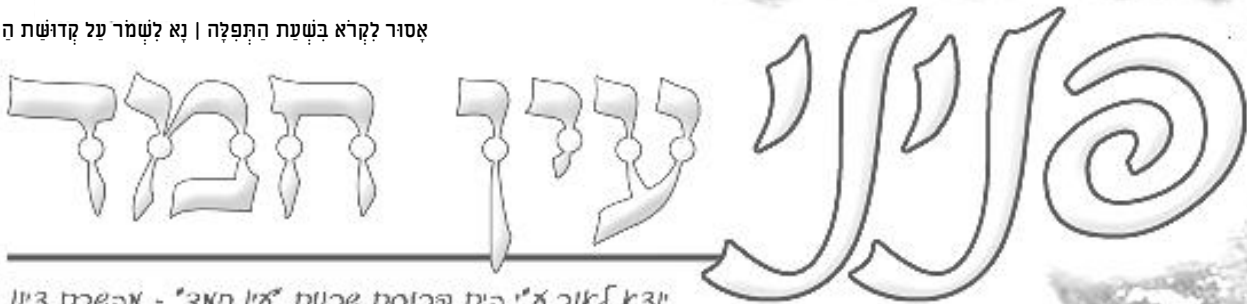

פְּרֻשֵׁת כִּי תִשָּׂא | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשֵׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יוצא לאור 8" בית הכנסת שכולנת "עין חמד" - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת כִּי תִשָּׂא – חַיִּים שֶׁל תּוֹרָה

והם שאלו את בלעם הרשע והוא אמר להם, שלא מדובר במבול אלא: "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן", ואין עוז אלא התורה הקדושה. וכשהם ששומעים זאת, הם אומרים: 'ה' יְבַרְךָ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם (תהלים כט, יא)'.
אם כן, כיצד ייתכן, שהשטן לא ידע מה שבלעם ידע?

מבאר הרב 'מקדש הלוי', שהשטן בוודאי ידע על מתן תורה, ועל כך שמשה רבינו הוריד את התורה מן השמים אל הארץ.
שאלת השטן נשאלה זמן רב אחרי מתן תורה, והוא ביקש לדעת, היכן שמורה התורה, כלומר: היכן ניתן למצוא מקום בו חיים את התורה ופועלים על פיה, היכן ניתן למצוא מקום בו חושבים, מדברים ופועלים רק לפי ההדרכה של התורה הקדושה...

השטן חיפש את המקום, שבו כל הנטיות, הרעיונות והתפיסות- כולן מבוססות אך ורק על פי התורה הקדושה!
חיפש השטן בכל העולם ולא מצא, עד שהקב"ה הפנה אותו אל משה רבינו אשר כולו היה תורה, כל מעשיו, מחשבותיו רצונותיו ורעיונותיו- כולם היו מכוונים לפי התורה הקדושה.

לפי הסבר זה מובן שהענווה של משה גרמה לו להסתיר את גדלותו ולהכחיש את מעלתו המיוחדת, כדי שלא יחזיק טובה לעצמו, ועל כך שיבח אותו בורא העולם.
בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בגמרא שבת (פט.) מובא: "אמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שירד משה מלפני הקדוש ברוך הוא, בא שטן ואמר לפניו: 'ריבונו של עולם, תורה היכן היא?'".
אמר לו: 'נתתיה לארץ'. הלך אצל ארץ וכו', הלך אצל ים וכו', הלך אצל תהום וכו', חזר ואמר לפני הקדוש ברוך הוא: 'ריבונו של עולם חיפשתי בכל הארץ ולא מצאתיה'.

אמר לו: 'לך אצל בן עמרם'. הלך אצל משה רבינו ואמר לו: 'תורה שנתן לך ה' היכן היא?'. אמר לו: 'וכי מה אני, שנתן לי הקדוש ברוך הוא תורה?'.

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: 'משה, בדאי אתה?'. אמר לפניו: 'ריבונו של עולם, חמדה גנוזה יש לך, שאתה משתעשע בה בכל יום, אני אחזיק טובה לעצמי?'.

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: 'הואיל ומיעטת את עצמך- תקרא על שמך'.
וצריך להבין מספר דברים. ראשית, כיצד השטן לא ידע על מתן תורה? הרי מעמד הר סיני עשה רושם בכל הבריאה כולה?!

חז"ל מלמדים אותנו, שבאותה שעה אף ציפור לא צייצה, ואפילו מלאכי השרת לא אמרו שירה באותה שעה.
ואף אם נאמר, שהשטן חש את ההשפעה, שהייתה למתן תורה, אלא שהוא לא ידע את הסיבה לכך, בגמרא (זבחים קטז) מבואר, שמלכי אומות העולם התקבצו אצל בלעם הרשע, כיוון שפחדו אולי יגיע מבול לעולם פעם שנית.

ואף אם נאמר, שהשטן חש את ההשפעה, שהייתה למתן תורה, אלא שהוא לא ידע את הסיבה לכך, בגמרא (זבחים קטז) מבואר, שמלכי אומות העולם התקבצו אצל בלעם הרשע, כיוון שפחדו אולי יגיע מבול לעולם פעם שנית.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני
משפ' שטרית דביר בן גלי רחל
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוני אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבל יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שרי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה

זרוע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
דגנית בת שושנה נעמה בת יפה
דניאל בן שרה ואשרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
תמר פורטונו בת מיסה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאלו בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
הבה בת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

03/03/2018		ט"ז אדר תשע"ח	
פרשת כי תשא			
הפטרה: "וישלח אחאב"- מלכים א' י"ח			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
18:55	18:15	17:03	
18:51	18:13	17:20	ת"א
18:52	18:13	17:20	זריפה
18:54	18:15	17:22	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות אינתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	---

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר- חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם ניתן להשתמש באותו תנור עבור מאכלי בשר וחלב?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

בחלל התנור מצטברים אדים, ויתכן שתקרת התנור דינה כמכסה של סיר, כיוון שהיא קולטת את האדים החמים. כשם שמכסה של סיר נעשה בשרי או חלבי מחמת האדים העולים אליו מן התבשיל ומתעבים על גביו, כך גם תקרת התנור. ממילא, כשם שלא ניתן להשתמש במכסה בשרי לסיר חלבי, וכן להפך, כך לא ניתן להשתמש בתנור בשרי למאכלי חלב או בתנור חמץ למאכלי פסח בלי להכשירו.

אמנם תקרת התנור וקרקעיתו מתחממים עד לחום של ליבון קל מגופי החימום הנמצאים מאחוריהם, ותוך כדי שימוש הזיעה נשרפת, ויתכן שדי בכך, אך דפנות התנור אינן מגיעות לחום כזה, ועליהן גם מצטברת ה"זיעה" (אדים). בעיה נוספת היא בתבשילים השוהים בתנור כשמתקרר. האדים העולים מן התבשיל בהחלט מתעבים על דפנות התנור, ולכן דינו כדין התבשיל המתבשל או הנאפה בו. בעת אפייה בתנור "טורבו", שגוף החימום נמצא מאחור ולא בתקרת התנור: בוודאי, שהתקרה נחשבת כמכסה של סיר.

והנה תנורי אפייה, שפתחיהם אטומים, ודלתותיהם נסגרות היטב, יש מפוסקי זמננו שכתבו, שצריך לחוש שמא במהלך האפייה עולה "זיעה" (אדים) מהמאכל ונבלעת בדופני התנור. **מקורות:** שו"ת אגרות משה (ח"א סימן מ). אף שבספר בדי השולחן (ביאורים סימן צב ס"ח ד"ה לכתחילה) הביא דעות הפוסקים הסוברים, שמצד הדין אין לחוש ל"זיעה" שבתנורים, מחמת מספר טעמים.

תנור ניקוי עצמי **פירולטי**, שניתן להפעילו בתכנית שבה חום התנור מגיע ל-500 מעלות, שהוא דרגת חום גבוהה ביותר ודפנותיו מתנקות לחלוטין ומתכלים שאריות שומן וכדו' הדבוקים לתנור, ניתן להשתמש בתנור לבשרי, ולאחר מכן חלבי ללא המתנה, על ידי הפעלת התנור על ריק. **מקורות:** הגר"מ פינשטיין בספר ליקוטי הלכות לפסח (הערה קנ). וכן הביא בספר הכשרות- פוקס (עמוד מז) שכן הורו כמה מגדולי ההוראה. בגלל שיכולים להגיע לדרגת חום גבוהה, המסוגל להפוך לאבקה דקה ולהמיס כל מה שעל דפנותיו, בשיטת "מולטי סיסטם" שתוך כדי התחממותו הדלתות ננעלות הרמטית ומעטפת התנור עוברת במקביל צינון. [יש להדגיש כי בשימוש היומיומי- לא מפעלים כלל את תכנית הניקוי עצמי, מכיוון שהחום הגבוה מקלקל את המתכת שממנה התנור עשוי, וריבוי השימוש בתכנית זו עלולה להשחית את התנור]. ויש שרצו להחמיר ולא להשתמש בתנור זה לבשר ותיכף לאחר הניקוי לחלב, היות ואין ההכשרה מושלמת מכיוון שיש מקומות בודדים שאליהם לא מגיע החום הרב. ועוד, דעת המג"א (סימן תקט ס"ק יא) שאין להפוך כלי חלבי לבשרי או להיפך.

השגחה מפלאה

יום שישי, על דלת ביתו של מרן הגאון רבי נסים קרליץ מתדפק יהודי, מעטפת כסף נתונה בידיו, הדלת נפתחת, והאיש נכנס אל חדרו של הצדיק. "התרומה עבור כולל החזון אי"ש" אומר הלה. ברכת "יישר כח" מלווה את האיש בדרכו החוצה. השבוע חלף, יום שישי קרב ובא. שוב נצטרך כסף במעטפה, ובהגיע יום שישי עושה היהודי את דרכו למסור את התרומה למרן הגאון ר' נסים קרליץ עבור החזקת הכולל. מעשה זה חזר על עצמו מדי יום שישי במשך שנים ארוכות.

יום אחד, לאחר שנים רבות, צעד רבינו ברחובות בני ברק, בהיותו שקוע בלימוד, תוך כדי הילוכו הסיח דעתו מהדרך, ולפתע בלי שהתכוון כלל מצא עצמו ברחוב ירושלים שבעיר בני ברק. עוד לפני שהספיק לשוב על עקבותיו, נקלע רבינו להלוויה שעשתה את דרכה ברחוב ירושלים.

כמובן שרבינו הצטרף אל המלווים כפי שמורה ההלכה. עודו צועד אחר מיטת הנפטר והנה ניגש אליו אחד המלווים, היה זה היהודי אשר הגיע מדי ערב שבת לתרום כסף עבור החזקת הכולל. נרגש ותמה פנה אל הגאון רבי נסים בשאלה: "כיצד ידע הרב להגיע אל ההלוויה?"

רבינו לא הבין את שאלתו והשיב בפליאה: "לא ידעתי ולא התכוונתי למאומה. רגליי הוליכו אותי לכאן בלי כוונה, ומכיוון שנקלעתי להלוויית המת המשכתי ללוות כמו שמורה ההלכה". "הרי זו השגחה מיוחדת משמים!", היהודי התרגש מאוד, "היהודי הנפטר הוא זה שתרום את הכסף לכולל החזון אי"ש מדי יום שישי, ומאחר שנדיב זה רצה להישאר בעילום שם - הוא עשה אותי שליח להעביר את כספו מדי שבוע בשבוע לרבינו במשך שנים רבות. והנה לפתע רואה אני את הגאב"ד משתתף בעצמו בהלוויה".

כאשר שמע זאת הגאון רבי נסים אמר: "ההסבר לזה הוא שזכות החזקת התורה של אותו נפטר היא זו שגרמה שאזכה לגמול עמו הכרת הטוב המגיע לו, ובזכות זו נקלעתי לרחוב ירושלים ללא צורך, רק כדי שאוכל ללוות אותו בדרכו האחרונה".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

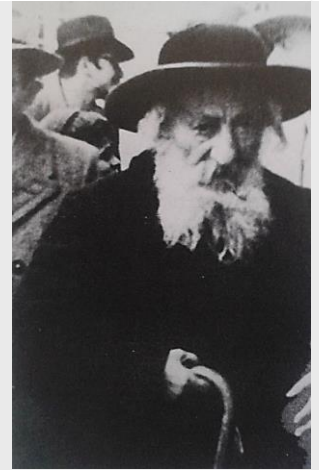
הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הרב גרשון לפידות זצ"ל - נולד בשנת ה'תרל"ח (1878) ביאסי שברומניה. בהיותו כבן שלוש עלתה משפחתו לארץ. למד בישיבת 'תורת חיים' במשך שנים רבות ולאחר מכן היה מראשי הישיבה. לצורך קיום הישיבה נסע מספר פעמים לארה"ב כשליח לאיסוף תרומות. בשנת ה'תר"ע (1910) נבחר לאחד משבעת מנהלי כולל רומניה. היה מעורכי הירחון התורני 'אהל תורה' (לצד ר' ישעיהו זאב וינוגרד, מראשי ישיבת עץ חיים, הרב שמשון אהרן פולונסקי והרב משה אריה לייב שפירא). התכתב רבות בדברי תורה עם עמיתיו (הרבנים הגאונים ר' שלמה זלמן אוירבך, ר' אברהם זיידה הלר ור'משה קלירס).

פרסם מאמרים תורניים רבים בכתבי עת שונים. התפרסם בהתמדתו בתורה ובכך ששקד ללמוד תורה למרות שחי בעניות רבה וכן מסופר עליו שהיה מסיים את הש"ס כל תשעה חודשים. ענוותן מופלא. בעל חסד. בשנת ה'תש"ח (1948) לאחר פטירת ר' שמשון אהרן פולונסקי ('הרב מטפליק'), כיהן כרב שכונת 'בית ישראל' בירושלים, תפקיד בו כיהן עד פטירתו וכן מילא את מקומו של הרב מטפליק בבית הדין של אגודת ישראל. נפטר ב-י"ז אדר ה'תשט"ז (1956). חי כ-78 שנים.

אביו: ר' חיים יצחק (מחסידי רבי אברהם מתתיהו פרידמן האדמו"ר משטפנשט). **אמו:** מרת שיינדל. **אשתו:** מרת דבורה. **מרבתי:** ר' בצלאל ישעיה ברנשטיין ('הדיין הירושלמי'). **מילדי:** מרת חיה בלומה (נישאה לר' לייזר לוצקין). **חברותא:** ר' יצחק ירוחם דיסקין (ממנהיגי העדה החרדית בירושלים), ר' שלמה אטיק ('הלמדן הירושלמי'). **מכתביו:** **משנת רבי גרשון** - תשובות, חידושים וביאורים **יקונטרס לפיד אש** - חידושי תורה **ינחלת עמ"י** - בנספח מופיעים חידושים וביאורים במסכת עירובין ובעוד סוגיות בש"ס **יהמתמיד הירושלמי** - סיפורים על רבינו

הגאון רבי ישראל גרוסמן זצ"ל מספר על אנשים מיוחדים במלחמת ה'תש"ח (1948): היה זה בתקופת ה'פגזים', מלחמת תש"ח, שכונת מאה שערים והסביבה היו בחזית המלחמה. חיילי הלגיון הירדני עמדו על חומות ירושלים, לועי התותחים כוונו על השכונות המאוכלסות, וירו אלפי פגזים שזרעו הרס רב והרגו יהודים רבים ללא אבחנה. ענני אש היתמרו ודם נשפך כמים בחוצות ירושלים. מצבן העגום של המשפחות שנתרו בעיר היה קשה מנשוא: חוטי חשמל נותקו, חושך ואפלה שררו בכל העיר, מים לשתות - אין, אנשים שעמדו בתור כדי לקבל פח מים ממחלקי המים, נפגעו מכדורי המוות של הצלפים הירדנים.

מי שהייתה לו האפשרות, ברח לערים במרכז הארץ, ומי שעלה בידו - ירד למחתרת. בשכונת בתי ויטנברג היה מרתף יין של משפחת ויטמן. כשלוש מאות אנשים הצטופפו בתוך המרתף, ובתוכם גם אני ומשפחתי ושלושת ילדי הקטנים, שהתחלקו ביניהם במזרון אחד שהיה מונח באחת מפניות המרתף, המצב היה איום ונורא, התנאים קשים ביותר, הילדים ביקשו אוכל, ולא היה מה לתת להם.

באחד מימי הפוגה, כשנדמה היה ששורר מעט שקט, **יצאתי לבדוק, אם ניתן להשיג בקבוק נפט, כדי שיהיה אפשר לבשל תבשיל חם לילדים. לאחר עמל וטרחה הצלחתי להשיג בקבוק נפט. עטפתי את הבקבוק בנייר ופניתי לחזור למרתף.** בדרכי פגשתי את הגה"צ רבי גרשון לפידות זצ"ל, והוא פנה אליי בשאלה: "מה אתם מחזיקים ביד? ספרתי לו שב"ה הצלחתי להשיג נפט לאחר מאמץ רב. **רבי גרשון פרץ בבכי וכך אמר בצער רב: "זה כמה לילות, שאני עומד עם הגמרא ברחוב, ומתאמץ בכל כוחי ללמוד לאור הלבנה! עיני התנפחו מרוב מאמץ, אנא חוס עליי ועל נפשי והענק לי בבקשה כוס אחת של נפט!"**

בראותי את גודל צערו, הרגשתי, שזה עניין של 'פיקוח נפש', מילאתי לו כוס מהנוזל היקר ונתתי לו במתנה. למחרת בבוקר ניגש אליי אחד משכני במרתף ואמר לי: "אורח חשוב ורם מעלה ממתין לכם למעלה בכניסה". עליתי למעלה, ואת מי אני רואה? את הגה"צ רבי גרשון, שהטריח את עצמו לבוא עד לכאן. רבי גרשון פנה אליי בשאלה תמימה: "אולי יש לכם עוד כוס מהנפט?", לא האמנתי למשמע אוזני והרמתי קולי בתמיהה: "כיצד ייתכן שהספקתם כבר להשתמש בכל הכוס שקיבלתם רק אתמול?". ר' גרשון ענה בתמימות: "מה אעשה? הכנתי פתילה דקה מאוד והכנסתי לתוך הכוס, וכך למדתי כל הלילה לאור הדק של פתילת הנפט, אבל מה אעשה, ומה אני אשם: הלילה עבר והנפט נעלם ונגמר...". ראו מהי מסירות ללימוד התורה: חושך ואפלה, רעב וצמא, ורבי גרשון מתעלם מהכל ומחפש להמשיך ולהגות בתורה בכל דרך אפשרית.

בהתחלה התגורר בעיר העתיקה. עוד שם התפרסם ברוב שקדנותו וגאונותו. תדיר אחוז היה שרעפים, ולא חש בנעשה מסביב. "פעם פגשתי באבא ברחוב חב"ד, הולך כדרכו מהורהר מאוד בתורה" - סיפרה הבת מרת חיה בלומה - "והנה אני שמה לב, שלרגליו רק נעל-בית אחת... אמרתי לו: "אבא, ראה אתה לובש רק נעל-בית אחת"... והוא, כאילו מתעורר מחלום: "מה, חסרה לי נעל?".

עוד מגיל צעיר, מסרו אביו לידי הדיין הירושלמי "ר' בצלאל דיין" (ברנשטיין), שקיבל על עצמו ללמדו תורה, ומרוב חביבות אליו נתן לו לגור בביתו. הרבנית מרת ביילע (בתו של ר' יצחק טייטלבוים) אימצתו כבן, אך מה נדהמה, כשהבחינה שבכלי המיטה, שהיא מציעה לו, אין שום קמט. משמע, לא ישן עליהם כלל... היא עקבה אחריו, וראתה, כי אכן כך הוא נוהג; הוא יושב ולומד עד לשעות המאוחרות של הלילה, וכשחוטפת אותו שינה הוא נסמך על השולחן, ישן קמעא, ושוב חוזר ללימודו. עד זקנה ושיבה הוא ישן רק חלק מהלילה, עולה על יצועו בשעה עשר ונרדם עם גמרא על פניו, עד שעה אחת, אז הרב קם והולך ללמוד בבית המדרש.

בימי האבל על אשתו מרת דבורה (נפטרה י"ז תמוז תשי"ב), לא יכל להתאפק מללמוד תורה. באו לפתע הגאון ר' אליעזר יהודה פינקל וחתנו הגאון רבי חיים שמואלביץ, לנחמו, ולכן החביא במהירות את הגמרא מתחת לבית שחיו. הרבנים ראו זאת ועל כן קיצרו את הביקור, באמרם: "הבה לא נפריע לו ללמוד", בהזכירם את דברי הירושלמי, שכל הלהוט אחר לימוד תורה, מותר לו ללמוד בימי אבלו. הרי אלו חיו, "וחי בהם" ממש, וכלום מצווה אדם להקריב את חייו עבור מתו?!

על שקידתו העצומה סיפרה בתו מרת חיה בלומה: "קרה שאבא שכח לבוא הביתה כמה ימים; הוא למד ולמד, וכאשר התעייף, נרדם על הספסל. כשהתעורר, שוב למד, עד שאמא באה והזכירה לו, היכן הוא בעולם". (הסיפורים מעובדים מתוך הספר 'המתמיד הירושלמי')

לפעמים, כשאנו מתבקשים לתת צדקה אין אנו מסוגלים להבין את מעלת הנותנה. להלן סיפור מופלא, שיש בו כדי ללמדנו על השותפות המופלאה של האדם, כאשר הוא תורם לזולת ובפרט כאשר הוא מחזיק תורה.

ר' רפאל ראלף מעלי הכהן טוויל ז"ל, היה אייל הון (נפטר בחודש תמוז ה'תשע"ו). רוב האנשים אינם יודעים את הקשיים האדירים שאיתם התמודד בילדותו. כבר בנערותו נפטרה אמו, ואביו שלא היה מסוגל לטפל בילדיו הרכים נאלץ להעביר אותם לבית יתומים.

בגיל ארבע-עשרה החל למכור גרביים והרוויח שני דולר ביום. פעם אחת עברו גויים שיכורים לידו וזרקו את כל הגרביים לרצפה. ר' ראלף לא נשאר חייב וסטר כהוגן לאחד מהם, אך מיד התנפלו כולם עליו והפילוהו לרצפה, כשהם מכים בו שוב ושוב.

לאחר שעזבו אותו לנפשו, על הרצפה חסר אונים, אמר לאביו שבשמים: "בעזרת ה' זו הפעם האחרונה שמישהו זורק אותי על הרצפה! **אנא ממך! עזור לי להתרומם ולהתעשר ואדאג לעזור ולהרים כל יהודי, שמצבו על הרצפה זקוק הוא לעזרה.**"

הוא החליט להרחיב את עסקיו, וכששמע על הנדיב הדגול ר' יצחק אייזיק שלום זצ"ל, הוא ניגש אליו בתקווה שיוכל לעזור לו. הוא סיפר לו את בקשתו ור' יצחק שאל אותו: "אמור נא לי, כמה כסף אתה צריך?". "חמשת אלפים דולר" ענה ר' ראלף (סכום כסף גדול באותם הימים).

"האם יש לך ערבים?", הוסיף והקשה ר' יצחק, "עליך להבין. עליו להבטיח את עצמי שאם חלילה לא תוכל להחזיר את חובך- אוכל לפרעו מערבים"- **"אין לי ערבים, אני יתום מאבא ואמא, אבל אני מבטיח להחזיר את כל ההלוואה"**, ענה ראלף.

ר' יצחק חשב קמעא ולאחר מכן אמר: "יש לי רעיון. אני מסכים להלוות לך \$5,000 אבל בתנאי אחד: תבטיח לי, שתיתן עשרה אחוזים לצדקה מכל הרווחים שלך, ובורא העולם יהא הערב שלך".

ר' ראלף הסכים מיד וקיבל את ההלוואה בשמחה רבה. הוא נכנס לענף הטקסטיל. בורא העולם יתברך האיר לו פנים ואת הסחורה שהיה ממזין ממפעלים ביפן היה מוכר בארצות הברית ברווחים גדולים מאוד, וכך התעשר מאוד. הוא כמובן קיים את הבטחתו להפריש את המעשר לצדקה.

עם הזמן החליט ר' ראלף לבנות מפעלים במזרח הרחוק בהם העסיק אלפי פועלים, שתפרו בעבורו בגדי ילדים, אותם שיווק ברחבי ארצות הברית. לימים הכיר הוא את

מין מלכא הגאון הצדיק הרב חכם עובדיה יוסף זיע"א ונפשו נקשרה בנפשו.

עימו היה מתייעץ ומקבל הדרכה בעסקיו המסועפים ולא היה זז ממה שאמר לו רבינו. לימים, כשנבחר חכם הגאון הצדיק הרב עובדיה יוסף זיע"א לכהן כרב הראשי לישראל, הזדרז ר' ראלף ועיצב ותפר במפעלו שבמזרח הרחוק גלימה מפוארת הרקומה בחוטי זהב לכבוד הראשון לציון זיע"א.

אהבה עזה הייתה בליבו של ר' ראלף לתורתנו הקדושה וחכמיה. **תמיד נתן תרומות גדולות מאוד למוסדות התורה בארץ ובחו"ל. פעמים רבות הציל ישיבות ותלמודי תורה מקריסה כלכלית טוטאלית.**

חכם עובדיה יוסף זיע"א נהג להתקשר אליו בכל ערב ראש השנה כדי לברכו ולאחל לו "שנה טובה". על שיחה זו התבטא ר' ראלף ואמר: "שיחה זאת עם רבינו נותנת לי כח לאורך כל השנה".

באחד מביקוריו של ר' ראלף בביתו של חכם הגאון הרב עובדיה יוסף זיע"א, **אחז לפתע הצדיק בשתי ידיו של ר' ראלף והניחם על ראשו, והצדיק ביקש את ברכתו.**

ר' ראלף הזדעזע ממעשהו של הצדיק ושאל: "מי אני? ומה אני? אני ראוי לברך את כבוד מורנו ורבינו". אולם הגאון הרב עובדיה לא ויתר ואמר לו: **"אתה עמוד התווך של עולם התורה, ומבקש אני ממך שתברכני"**. ר' ראלף התרגש מאוד ופרץ בבכי ובירך את מין מלכא זיע"א.

תלמוד תורה שלומדים בו מאות תלמידים נזקק לעזרה דחופה ביותר, וכששמע על כך חכם עובדיה יוסף זיע"א מיד כתב מכתב לראלף, שיעמוד לימינם ויתרום כרוחב ליבו כדי להחזיקם, לבל יתמוטט חלילה תלמוד התורה.

ר' ראלף לא הסתפק רק בנתינת תרומה **אלא החליט לבנות להם בניין גדול לרווחתם המלאה.** הוא טס לארץ כדי להשתתף באירוע של חנוכת הבניין, וגם מן מלכא זיע"א הגיע במיוחד לכבודו.

באותו מעמד דיבר מין מלכא זיע"א בשבחם של תלמידי חכמים והשכר הצפון להם בעולם הבא. לפתע פרץ ר' ראלף בבכי ורבינו בליבו הרחום פנה אליו ושאל: "מה קרה? מדוע אתה בוכה?".

את תשובתו של אייל ההון שתרם ברוחב לב למוסדות התורה צריך לחקוק על לוח ליבנו: **"בוכה אני על שהפסדתי ולא זכיתי ללמוד תורה"**, ענה ראלף.

מתשובתו של מין עליו להבין, במה זוכה, מי שתורם לתורה **"מבטיח אני לך שחלקך איתי בעולם הבא"**, כך ענה לו.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתריו אטון זצ"ל
 סעידה בת תופחה ע"ה מאיר מורד בן שושנה ז"ל
 אביבה בת איירון ע"ה גאולה בת טובה ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
 חי יזיי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
 אסתר בן נעמי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 יעקב בן פרחא ז"ל סלים בן פרחא ז"ל
 יעקב בן נעמי ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל
 יעקב בן סלימה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל
 מישיא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל
 אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
 כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
 אסתר בת בלה ע"ה אסתר בת כותן ע"ה
 נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה
 צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה
 מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל
 ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה
 שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

תנצב"ה